

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИХ ТЕХНОЛОГІЙ І ЗВ'ЯЗКУ

Факультет Бізнесу та соціальних комунікацій

Кафедра Журналістики, соціальних комунікацій і ІТ-права

НАСКРІЗНА ПРОГРАМА ПРАКТИКИ

Освітня (професійна, наукова) програма Журналістика

Спеціальність С7 / 061 Журналістика
Галузь знань С Соціальні науки, журналістика та інформація
06 Журналістика

Рівень вищої освіти Перший (бакалаврський)

Наскрізна програма практики за ОПП «Журналістика» [для здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти зі спеціальності С7(061) Журналістика] / Авт.-уклад.: О.В. Кокорєв. Одеса : ДУІТЗ, 2026. 15 с.

Автор-укладач:

Кокорєв Олексій Вікторович, в.о. завідувача кафедри журналістики, соціальних комунікацій і ІТ-права, доктор політичних наук, доцент.

Наскрізна програма практики за ОПП «Журналістика» для здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти зі спеціальності С7 Журналістика розглянута на засіданні кафедри журналістики, соціальних комунікацій і ІТ-права (протокол від 04 лютого 2026 р. № 8).

В.о. завідувача кафедри

Олексій КОКОРЄВ

Погоджено з гарантом ОПП «Журналістика» зі спеціальності С7 Журналістика для здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти

Наталя МОСКОВЧУК

Наскрізна програма практики за ОПП «Журналістика» зі спеціальності С7 Журналістика ухвалена рішенням Навчально-методичної ради Державного університету інтелектуальних технологій і зв'язку (протокол від 09 березня 2026 р. № 2).

Голова Навчально-методичної ради

Світлана ХАДЖИРАДЄВА

ВСТУП

Наскрізна програма практики за ОПП «Журналістика» зі спеціальності С7(061) Журналістика для здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти розроблена відповідно до Закону України «Про вищу освіту», стаття 51 «Практична підготовка осіб, які навчаються у закладах вищої освіти» (Відомості Верховної Ради, 2014, № 37-38); Стандарту вищої освіти України за спеціальністю 061 «Журналістика» для першого (бакалаврського) рівня вищої освіти, затвердженого і введеного в дію наказом Міністерства освіти і науки України від 05 грудня 2018 р. № 1343; Освітньо-професійної програми «Журналістика» зі спеціальності 061 «Журналістика» для здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти, Навчального плану; Положення про порядок проведення практичної підготовки здобувачів вищої освіти Державного університету інтелектуальних технологій і зв'язку (Затверджено Вченою радою ДУІТЗ протокол від 10.02.2023 р. №1) <https://suitt.edu.ua/polozennja-duitz>.

Практична підготовка здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти за ОПП «Журналістика» зі спеціальності С7(061) Журналістика, проводиться згідно з підписаними договорами з базами практик, а саме:

- Редакція громадсько-політичної регіональної газети «Вечірня Одеса» (65076, Одеська обл., м. Одеса, пл. Незалежності, 1; 8-й поверх).
- Одеська обласна універсальна наукова бібліотека ім. М. С. Грушевського (м. Одеса, вул. Троїцька, 49/51).
- Державний університет інтелектуальних технологій і зв'язку (м. Одеса, вул. Кузнечна, 1).

1. МЕТА, ЗАВДАННЯ Й ОЧІКУВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ ПРАКТИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ ЗДОБУВАЧІВ

Мета практики полягає у формуванні й закріпленні в здобувачів вищої освіти професійних умінь і навичок, необхідних для успішної діяльності журналіста в умовах сучасного інформаційного суспільства. Цей етап підготовки сприяє не лише поглибленню теоретичних знань у сфері журналістики, але й оволодінню сучасними інструментами й методами роботи, проведенню журналістських досліджень, розробленню й впровадженню інноваційних стратегій. У процесі

проходження практики здобувачі набувають компетентностей з пошуку й аналізу джерел інформації, визначення цільової аудиторії, формування стратегії фактчекінгу й здійснення комунікацій з реципієнтами основних видів медіа. Виробнича практика також орієнтована на розвиток у здобувачів здатності до безперервного професійного вдосконалення, відстеження сучасних журналістських трендів і творчого застосування здобутих знань у майбутній діяльності.

В межах даної мети реалізуються такі **завдання**:

1) систематизація теоретичних знань та практичних уявлень про базові концептуальні положення журналістської діяльності, етичні й правові аспекти роботи, стратегічні й тактичні підходи до пошуку інформації, використання цифрових інструментів, методів аналізу й систем просування медіаконтенту;

2) формування й розвиток умінь/навичок самостійного створення журналістських матеріалів різних жанрів для різних цільових аудиторій, використання інструментів пошуку й аналізу інформації на основі фактчекінгу;

3) випробування методів журналістської роботи – апробація методик вивчення цільової аудиторії й конкурентних медіа, засвоєних у навчальному процесі, розвиток аналітичних здібностей і навичок роботи з інформацією;

4) формування практичних навичок у вирішенні спеціалізованих журналістських завдань – підготовка до виконання професійних функцій на різних посадах у сфері журналістики, здобуття досвіду у вирішенні як стандартних, так і складних завдань, пов'язаних з плануванням, творенням, просуванням медіапродукту заданого жанру.

Очікувані результати практичної підготовки здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти в межах ОПП «Журналістика» зі спеціальності С7(061) Журналістика сформульовані в контексті трьох вимірних показників: загальні компетентності (ЗК), спеціальні (фахові) компетентності (СК) та програмні результати навчання (ПРН), а саме:

- ЗК-7. Здатність працювати в команді.
- ЗК-8. Здатність навчатися і оволодівати сучасними знаннями.
- ЗК-9. Здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні.

- ЗК-10. Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя.
- СК-4. Здатність організувати й контролювати командну професійну діяльність.
- СК-6. Здатність до провадження безпечної медіадіяльності.
- ПРН-7. Координувати виконання особистого завдання із завданнями колег.
- ПРН-8. Виокремлювати у виробничих ситуаціях факти, події, відомості, процеси, про які бракує знань, і розкривати способи та джерела здобування цих знань.
- ПРН-9. Оцінювати діяльність колег як носіїв прав і обов'язків членів суспільства, представників громадянського суспільства.
- ПРН-10. Оцінювати діяльність колег з точки зору зберігання та примноження суспільних і культурних цінностей і досягнень.
- ПРН-16. Планувати свою роботу та роботу колег, спрямовану як на генерування інформаційного контенту, так і створення медіапродукту, а також його промоцію.
- ПРН-18. Використовувати необхідні знання й технології для виходу з кризових комунікаційних ситуацій на засадах толерантності, діалогу й співробітництва.

2. ВИДИ, ЕТАПИ Й ОПИС ЗМІСТУ ПРАКТИКИ

Відповідно до навчального плану підготовки здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти за ОПП «Журналістика» зі спеціальності С7(061) Журналістика передбачено проведення виробничої практики в обсязі 20 кредитів ЄКТС (600 год) на 3 курсі у 5-6 семестрах (табл. 1).

Таблиця 1

Види практичної підготовки здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти за ОПП «Журналістика»

№ п/п	Назва практики	Семестр	Кількість кредитів ЄКТС
1	Практика (виробнича)	6	3 (90 год)
2	Практика (виробнича)	7	9 (270 год)

Практична підготовки здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти за ОПП «Журналістика» зі спеціальності С7(061) Журналістика здійснюється в два етапи.

На першому етапі виробничої практики – 6 семестр, 3 кредити ЄКТС (90 год) – здобувачі освіти опановують три блоки питань:

Організаційно-правові засади професійної діяльності журналіста. Нормативно-правова база, що регламентує професійну діяльність журналіста, Закони України (наприклад, Закон України «Про інформацію», «Про друковані засоби масової інформації», «Про телебачення і радіомовлення», «Про авторське право і суміжні права», «Про доступ до публічної інформації»), Постанови КМУ, Накази Міністерства юстиції, Міністерства культури та інформаційної політики України, міжнародні та вітчизняні вимоги, декларації (наприклад, Декларація принципів поведінки журналістів Міжнародної федерації журналістів), положення, стандарти професійної діяльності журналіста (Кодекс етики українського журналіста, стандарти ВВС, рекомендації Ради Європи щодо свободи слова). Вивчення прав і обов'язків журналістів, захисту джерел інформації, відповідальності за поширення недостовірної інформації, регулювання цифрових медіа та соціальних мереж. Аналіз актуальних викликів, таких як цензура, фейкові новини та гібридна війна в інформаційному просторі України.

Медіаорганізація як інституційна структура: мета, основні завдання, принципи та функції їх діяльності. Обов'язки та права працівників медіаорганізації. Основні завдання та види діяльності журналіста в медіаорганізації, на базі якої проводиться практика, зокрема в: телерадіокомпаніях, друкованих виданнях, онлайн-медіа, інформаційних агенціях, пресслужбах державних органів, комерційних компаніях (PR-відділи, контент-агенції) тощо. Структура медіаорганізації: редакційна колегія, відділи новин, аналітики, мультимедіа, маркетингу; принципи роботи (об'єктивність, баланс думок, оперативність, етичність). Документація медіаорганізації: редакційні статuti, контракти з журналістами, звіти про аудиторію, контент-політики, протоколи редакційних нарад,

архіви матеріалів. Вивчення ролей журналістів (репортер, редактор, кореспондент, SMM-менеджер) та їх взаємодії в команді з урахуванням специфіки українського медіаринку (наприклад, вплив олігархів, державне фінансування, незалежні медіа).

Диференційна журналістика: вивчення індивідуальних відмінностей у сприйнятті інформації аудиторіями та групами людей, а також природу, джерела та наслідки цих відмінностей у медіаконтенті. Індивідуальні (індивідуально-психологічні) відмінності в сприйнятті медіаконтенту (когнітивні процеси: увага, пам'ять, критичне мислення; емоційні реакції: емпатія, упередження; мотиваційні фактори: інтереси, цінності, медіаграмотність), психічних властивостях аудиторії (вікові, гендерні, соціальні, культурні відмінності), психічних станах (реакції на стресовий контент, як новини про війну; феномени echo chamber, filter bubble), що відрізняють групи споживачів медіа один від одного. Виконання практичних завдань, зокрема проведення: 1) журналістського опитування (інтерв'ю, анкетування) із застосуванням стандартизованих інструментів для вимірювання рівня медіаграмотності, уподобань у жанрах чи реакцій на контент різних аудиторій; 2) експериментів, що спрямовані на дослідження сприйняття медіа в контрольованих умовах (наприклад, А/В-тестування заголовків чи форматів матеріалів) і порівняння результатів різних груп (молодь vs. старше покоління); 3) спостереження – проводиться систематичне спостереження за реакціями аудиторії в природному середовищі (соціальні мережі, коментарі під статтями) або під час споживання контенту для виявлення закономірностей та відмінностей (наприклад, як різні групи реагують на фейкові новини); 4) аналіз даних, тобто статистична обробка даних, отриманих під час опитувань, експериментів чи спостережень, для визначення значущих відмінностей між групами (використання інструментів як Google Analytics, соціологічні опитування від КМІС чи Razumkov Centre).

Просвітницька та профілактична діяльність журналіста. Просвітницька (поширення знань про медіаграмотність, етичну журналістику та інформаційну гігієну для розвитку суспільної свідомості) та профілактична (запобігання дезінформації, маніпуляціям та шкідливим впливам медіа) діяльність – два взаємопов'язані напрями роботи журналіста, спрямовані на збереження та зміцнення інформаційної безпеки суспільства. Мета профілактичної діяльності – запобігання поширенню фейкових новин, пропаганди, маніпуляцій, дезінформації та іншим проблемам в інформаційному просторі. Основні напрямки роботи журналіста: 1) створення матеріалів для фактчекінгу та спростування міфів (наприклад, через платформи як StopFake); 2) профілактика медіатравм (наприклад, етичне висвітлення

війни чи катастроф для уникнення панічних реакцій); 3) підготовка аудиторії до інформаційних атак (наприклад, роз'яснення методів гібридної війни); 4) запобігання кібербулінгу, хейту в соцмережах та іншим видам цифрової девіації тощо. Мета просвітницької діяльності – поширення знань про журналістику, медіаграмотність та етичні стандарти для формування компетентної аудиторії. Основні напрямки роботи журналіста: 1) проведення вебінарів, подкастів, статей, тренінгів для різних груп населення (школярі, студенти, дорослі); 2) надання інформації про права споживачів медіа, верифікацію джерел та критичне мислення; 3) оформлення інформаційних матеріалів (наприклад, інфографіки, гайди з медіаграмотності в соцмережах чи на сайтах) і т. ін.

На другому етапі виробничої практики – 7 семестр, 9 кредитів ЄКТС (270 год) – зміст практичної підготовки акцентується на питаннях:

Журналістські інтервенції: сучасні види, методи та засоби їх проведення. Інтервенції в журналістиці як активне втручання в інформаційний процес для розкриття правди, корекції дезінформації чи впливу на суспільну думку. Види інтервенцій: розслідувальна журналістика (investigative journalism), фактчекінг, адвокаційна журналістика (advocacy journalism), громадянська журналістика (citizen journalism) та цифрові інтервенції (data journalism, AI-assisted reporting). Методи: глибокі інтерв'ю, аналіз даних, візуалізація інформації, мультимедіа-сторітелінг. Засоби: програмне забезпечення для аналізу даних (Tableau, Python для журналістів), інструменти верифікації (InVID, Google Fact Check Tools), платформи для колаборативної журналістики (ProPublica, Bellingcat). Етичні аспекти інтервенцій: баланс між втручанням і об'єктивністю, уникнення маніпуляцій.

Журналістське інтерв'ювання та консультування. Види інтерв'ю-сесій та їх структура (підготовка, проведення, постобробка). Етапи інтерв'ювання: вступ (встановлення контакту), вивчення ситуації (збір фактів), формування гіпотез (питання для перевірки), інтервенція (глибокі запитання, провокації), завершення (підсумки, етичне закриття). Документування процедури: протоколи інтерв'ю, аудіо/відеозаписи, нотатки, звіти про джерела. Консультування в журналістиці: робота з джерелами інформації, етичне консультування редакторів щодо контенту, консультації для аудиторії з медіаграмотності. Специфіка в різних медіа: телеінтерв'ю, подкасти, онлайн-чати.

Журналістська аналітика та терапія інформації. Основні підходи: аналітичний (data-driven), наративний (storytelling), критичний (debunking), системний (long-form journalism). Етапи аналітичного процесу: збір даних,

верифікація, інтерпретація, візуалізація, публікація. Показання та протипоказання: коли аналітика необхідна (складні теми як корупція, війна) і коли уникати (чутливі теми з ризиком травматизації аудиторії). Сучасні напрями: когнітивно-поведінкова аналітика (викриття упереджень), гештальт-аналітика (цілісне представлення історії), екзистенційна аналітика (глибинні теми сенсу життя в кризах). Робота з текстом, візуалами, даними. Протоколи аналітичних матеріалів: fact sheets, timelines, інфографіки.

Журналістська корекція. Види корекції контенту: фактова (виправлення помилок), стилістична (редагування), етична (усунення упереджень). Основні цілі і задачі корекційної роботи: забезпечення точності, балансу, доступності. Вимоги, що висуваються до журналіста, який здійснює корекційні заходи: об'єктивність, швидкість, знання стандартів (наприклад, Кодекс етики українського журналіста). Принципи та особливості складання корекційних програм: для редакцій, для онлайн-медіа. Види корекційних програм: постпублікаційні (виправлення статей), превентивні (попередня перевірка). Оцінка ефективності корекційних інтервенцій: метрики (виправлені помилки, аудиторська реакція). Специфіка групової форми корекції: редакційні колеги, peer review в журналістиці.

Журналістська реабілітація. Фази журналістської реабілітації репутації чи інформації: діагностична (виявлення дезінформації), стабілізаційна (спростування), відновлювальна (відновлення довіри), інтеграційна (інтеграція в суспільний дискурс). Методи журналістської реабілітації: розслідування для очищення репутації, кампанії з медіаграмотності. Критерії ефективності: зростання довіри аудиторії, зменшення поширення фейків. Інструментарій: інструменти моніторингу (Media Monitoring Tools), соціологічні опитування. Журналістська реабілітація осіб чи груп, які постраждали від дезінформації: принципи, методи, інституції. Дезінформація як порушення інформаційної цілісності. Принципи реабілітації: верифікація, стабілізація дискурсу, відновлення. Медіаедукація, групи підтримки (журналістські мережі), інституції (Інститут масової інформації, Детектор медіа). Протоколи журналістської реабілітації.

Журналістський тренінг. Концептуально-методичні засади журналістських тренінгів. Мета й завдання тренінгу: розвиток навичок, етичної свідомості, адаптації до нових технологій. Класифікація журналістських тренінгів: за темами (розслідування, цифрові інструменти, crisis reporting), за форматами (онлайн, офлайн, воркшопи). Програма журналістського тренінгу: структура, вправи, оцінка.

Журналістська допомога населенню, яке постраждало внаслідок екстремальних, інформаційно-травмівних ситуацій, зокрема:

- Робота з втратами довіри, тривогою від фейків, агресією в соцмережах. Техніки стабілізації інформації та ресурсування аудиторії.
- Перша інформаційна допомога особам у стресових та кризових ситуаціях (швидке спростування чуток).
- Робота з посттравматичним інформаційним розладом: діагностика (виявлення echo chambers), терапевтична підтримка (балансовані матеріали), профілактика (медіаграмотність).
- Журналістські інтервенції, що застосовуються до аудиторій з обмеженим доступом до інформації (наприклад, в окупованих регіонах), з цифровим розривом, медіааналфбетизмом і т. ін.
- Особливості журналістської реабілітації аудиторії в умовах гібридної війни та дезінформації.
- Журналістсько-педагогічна робота з членами сімей, які постраждали від медіаманіпуляцій.
- Профілактика емоційного вигорання у споживачів новин з високим навантаженням (наприклад, під час війни).
- Журналістська реабілітація мирного населення, що постраждало внаслідок інформаційних атак.
- Особливості надання першої журналістської допомоги ветеранам та військовослужбовцям у стані інформаційного стресу (захист від пропаганди).
- Журналістська реабілітація осіб з девіантною поведінкою в медіа (етичне висвітлення).
- Журналістський супровід аудиторій з інформаційною занедбаністю.

Комунікація, відповідальність та автономія під час виконання/здійснення робіт в межах компетенцій журналіста. Структурні компоненти професійного спілкування журналістів: мотиваційно-ціннісний (орієнтація на правду); перцептивний (сприйняття аудиторії); рефлексивний (самоаналіз матеріалів); комунікативний (взаємодія з джерелами); інтерактивний (зворотний зв'язок). Компоненти культури професійного спілкування журналіста: професійні комунікативні знання, вміння формулювати журналістські матеріали та комунікативно-мовленнєві навички, професійно важливі особистісні якості й уміння – самоактуалізація, емпатійність, діалогічна спрямованість професійного спілкування, вміння журналіста встановлювати міжособистісні контакти з джерелами. Етичні принципи і стандарти

професійної діяльності журналіста: незалежність, безсторонність та добросовісність. Екологізація професійного середовища та професійної діяльності журналістів (екологічна журналістика, стале медіавиробництво). Професійний етикет та культура спілкування в процесі роботи з джерелами та аудиторією. Основні заходи запобігання травматизації та вигорання журналістів (наприклад, під час висвітлення війни). Професійна деформація і вигорання в роботі журналіста.

Участь у заходах, що відбуваються/проводяться у професійному колі фахівців-журналістів (супервізія редакторів, воркшопи з розслідувальної журналістики, коучинг конфліктів у медіа тощо), а також інших комунікативних заходах (науково-практичні конференції, круглі столи, форуми і т. ін.), де обговорюються актуальні проблеми медіасфери (свобода слова, цифрова трансформація, боротьба з дезінформацією).

3. ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ ПРАКТИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ

Результати практичної підготовки, які здобувач може продемонструвати та які можна ідентифікувати, оцінити й виміряти, розглядаються у вимірах 6 рівня Національної рамки кваліфікацій, що відповідає першому циклу вищої освіти Рамки кваліфікацій Європейського простору вищої освіти, а саме:

Знання – базових концептуальних положень історії й теорії журналістики, інформаційно-комунікаційних технологій, кроскультурної комунікації, правових та етичних норм журналістської діяльності, принципів роботи пресслужб, методів журналістських досліджень і розслідувань, основ PR і створення івентів, створення та просування медіаконтенту, менеджменту соціальних мереж тощо;

Уміння/навички – створювати різні види журналістських текстів, проводити журналістські дослідження й розслідування, організувати роботу пресслужби, створювати й просувати медіаконтент, організувати PR-кампанії, створювати івенти, аналізувати рівень потреб цільової аудиторії, використовувати новітні інформаційно-комунікаційні технології тощо;

Комунікація – підвищення рівня комунікативної компетентності у сфері журналістики, зокрема в контексті обговорення проблемних питань журналістики з колегами, громадянами та іншими цільовими групами;

Відповідальність й автономія – мотивування на свідому активну позицію щодо використання інформації з перевірених медіаджерел для запобігання поширенню негативної інформаційної пропаганди.

Академічні успіхи здобувачів освіти в межах ОК-28 оцінюються за бально-рейтинговою шкалою (максимальна кількість – 100 балів), що прийнята в ДУІТЗ, з обов'язковим переведенням кількості балів в оцінки за національною шкалою та за шкалою ECTS.

Відмінно (А) – від 90 до 100 балів – здобувач у повному обсязі володіє навчальним матеріалом, вільно самостійно та аргументовано його викладає під час усних виступів та письмових відповідей, глибоко та всебічно розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, використовуючи при цьому обов'язкову та додаткову літературу. Правильно вирішив усі або не менше 90% завдань, передбачених програмою навчальної дисципліни.

Дуже добре (В) – від 82 до 89 балів – здобувач досить повно володіє навчальним матеріалом, обґрунтовано його викладає під час усних виступів та письмових відповідей, в основному розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, використовуючи при цьому обов'язкову літературу. Однак під час викладання деяких питань допускаються при цьому окремі несуттєві неточності. Правильно вирішив 82-89% письмових завдань.

Добре (С) – від 74 до 81 балів – здобувач достатньо повно володіє навчальним матеріалом, обґрунтовано його викладає під час усних виступів та письмових відповідей, в основному розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, використовуючи при цьому обов'язкову літературу. Однак під час викладання деяких питань не вистачає достатньої глибини та аргументації, допускаються при цьому окремі несуттєві неточності та незначні помилки. Правильно вирішив 74-81% письмових завдань.

Задовільно (D) – від 64 до 73 балів – здобувач в цілому володіє навчальним матеріалом, викладає його основний зміст під час усних та письмових відповідей, але з не зовсім глибоким та всебічним аналізом, обґрунтуванням та аргументацією, з недостатнім використанням необхідної літератури, допускаючи при цьому окремі неточності та помилки. Правильно вирішив 64-73% письмових завдань.

Задовільно (E) – від 60 до 63 балів – здобувач в цілому володіє навчальним матеріалом, викладає його основний зміст під час усних та письмових відповідей, але без глибокого всебічного аналізу, обґрунтування та аргументації, без використання необхідної літератури, допускаючи при цьому окремі суттєві неточності та помилки. Правильно вирішив 60-63% письмових завдань.

Незадовільно з можливістю повторного складання (FX) – від 35 до 59 балів

– здобувач не в повному обсязі володіє навчальним матеріалом. Фрагментарно, стисло без аргументації та обґрунтування викладає його під час усних виступів та письмових відповідей, поверхово розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, допускаючи при цьому суттєві неточності. Правильно вирішив 35-59% письмових завдань.

Незадовільно з обов’язковим повторним вивченням дисципліни (F) – від 0 до 34 балів – Здобувач частково володіє навчальним матеріалом, не у змозі викласти зміст більшості питань теми під час усних виступів та письмових відповідей, допускаючи при цьому суттєві помилки. Правильно вирішив 1-34% письмових завдань.

4. ЗАГАЛЬНІ ВИМОГИ ДО ЗВІТІВ І ПІДВЕДЕННЯ ПІДСУМКІВ ПРАКТИКИ

Після закінчення терміну практики здобувачі звітують про виконання програми практики у визначені терміни. Здобувачі у триденний термін після закінчення практики надають керівникові практики від університету письмовий **звіт про проходження практики** та оформлений за всіма розділами **щоденник практики** з дотриманням відповідних стандартів до оформлення такої документації, підписаний керівником від бази практики.

Щоденник практики – це документ, в якому відображена особистісна й професійна рефлексія діяльності здобувача-практиканта, його труднощі, вагання, вдалі знахідки, питання, які потребують наступного вивчення, роздуми тощо.

Звіт має містити відомості про виконання здобувачем освіти усіх розділів наскрізної програми практики та індивідуального завдання, висновки і пропозиції, список використаної літератури тощо. Текст звіту може містити відповідні розрахунки, пояснення, таблиці, схеми, діаграми тощо. Окремим документом до звіту додається характеристика з місця проходження практики з рекомендованою оцінкою. Оформлюється звіт за вимогами, які встановлюються стандартом для оформлення текстових документів. Звіт подається на одному боці аркуша білого паперу формату А4 через півтора міжрядкових інтервали шрифт – TimesNewRoman, розмір – 14. Текст необхідно друкувати, залишаючи поля таких розмірів: ліве – не менше 25 мм, праве – не менше 10 мм, верхнє і нижнє – не менше 20 мм. Текст звіту поділяють на розділи, підрозділи й пункти відповідно до структури програми

практики. Складений здобувачем звіт має наскрізну нумерацію сторінок.

Формою підсумкового контролю з практики є залік. Залік з практики проводить комісія, що призначається завідувачем кафедри. До складу комісії входять керівник практики з фаху, викладачі та (за змогою) керівник від бази практики. Залік проводиться протягом перших десяти робочих днів після закінчення практики, у формі захисту здобувачем звіту з практики. Оцінка вноситься в заліково-екзаменаційну відомість та індивідуальний навчальний план здобувача з підписами членів комісії.

Якщо програма практики не виконана з поважної причини, то здобувач має право пройти практику в наступному навчальному році або за індивідуальним графіком у вільний від навчання час. Здобувач, який не виконав програму практики без поважних причини, відраховується з університету.

5. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Гібридна війна і журналістика. Проблеми інформаційної безпеки : навчальний посібник / за заг. ред. В. О. Жадька. Київ : Вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова, 2018. 356 с.
2. Голота Н. Особливості роботи прес-служби в державних органах: історія та сучасність. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія ПРАВО*, 2018. Випуск 49. Том 2. С. 29-31.
3. Голуб О. П. Медіакомпас: путівник професійного журналіста. Практичний посібник / Інститут масової інформації. Київ : ТОВ "Софія-А", 2016. 184 с.
4. Гресько О. В. Міжнародна журналістика: Навчально-методичний посібник. Київ : Грамота, 2019. 112 с.
5. Жиленко І. Р. Світові медійні процеси часів Середньовіччя й Відродження: навчальний посібник. Суми : СумДУ, 2021. 163 с.
6. Калениченко Р.А., Телебенева Є.О. Іміджологія: навч. посібник. Київ: ЦП Компринт, 2023. 131 с.
7. Касьян Т. Сила сторітелінгу, або Як говорити та писати так, щоб тебе почули, 2023. 57 с.
8. Кирилова О.В., Хотюн Л.В. Навчальний посібник з дисципліни «Сучасне медіавиробництво» для здобувачів вищої освіти другого (магістерського) рівня вищої освіти спеціальності С7 журналістика. Дніпро : ДНУ, 2025. 180 с.
9. Михайлин І. Л. Основи журналістики. Київ: ЦУЛ, 2019. 496 с.

10. Міжнародна журналістика : конспект лекцій / укладач І.Р.Жиленко. Суми : Сумський державний університет, 2023. 191 с.
11. Повалій Т. Л., Бойко О.П., Котенко О.О. Іміджологія та брендинг у соціокультурній діяльності : навчальний посібник. Суми : Сумський державний університет, 2024. 257 с.
12. Посібник з журналістської етики / Куликов А., Кузьменко Л., Дворовий М., Дуцик Д., Куш Л. Київ : Комісія з журналістської етики, 2023. 129 с.
13. Радіонова О. М. Івент-технології : навч. посібник. Харків : ХНУМГ ім. О.М. Бекетова, 2021. 168 с.
14. Срібняк І. Історія журналістики: виникнення та розвиток новинних мас-медіа в країнах Європи, Азії та Північної Америки (XVII-XX ст.). Підручник для студентів вищих навчальних закладів. К. : Міжнародний науково-освітній консорціум імені Люсьєна Февра, 2018. 156 с.
15. Холл К. Сторітелінг, який не залишає байдужим / пер. з англ. О. Олійник. Київ. Yakabbo Publishing. 2020. 240 с.
16. Чубук О. Л. Організація роботи прес-служби: навчально-методичний посібник для студентів спеціальності «Журналістика» Національного університету «Одеська юридична академія» Одеса, 2020. 52 с.

Інтернет-ресурси

17. Про авторське право і суміжні права: Закон України від 23.12.1993 № 3792-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/2811-20#Text>
18. Про державну підтримку медіа, гарантії професійної діяльності та соціальний захист журналіста: Закон України від № 2849-IX від 13.12.2022. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/540/97-%D0%B2%D1%80#Text>
19. Про доступ до публічної інформації: Закон України від 13.01.2011 № 2939-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2939-17#Text>
20. Про інформацію: Закон України від 02.10.92 N 2657-XII. URL: <https://tax.gov.ua/dlya-gromadskosti/dpa-i-gromadskist/normativno-pravova-baza-u-sferi/arhiv-normativno-pravova-baza/53366.html>
21. Про медіа: Закон України від 13.12.2022 № 2849-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2849-20#Text>
22. Про суспільні медіа України: Закон України від 17.04.2014 № 1227-VII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1227-18#Text>